

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. przeciwko Č. S. z siedzibą w P. o zapłatę kwoty 1.189,00 złotych, w pkt 1 oddalił powództwo, w pkt 2 zasądził od powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na rzecz pozwanej Č. S. z siedzibą w P. kwotę 617,00 złotych tytułem kosztów postępowania oraz w pkt 3 nakazał pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi kwotę 229,70 złotych tytułem kosztów postępowania poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Podejmując powyższe orzeczenie Sąd Rejonowy ustalił, że w następstwie kolizji drogowej z dnia 5 października 2014 roku uszkodzony został samochód marki H. o nr rej. (...), będący własnością G. K.. Natomiast w dniu 16 września 2014 roku miała miejsce kolizja, w wyniku której uszkodzony został samochód marki O. (...) o nr rej. (...) użytkowany przez A. B.. Obaj sprawcy kolizji mieli zawarte umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z pozwaną Č. S. w P. (...), obejmujące okresem ubezpieczenia między innymi daty, w których miały miejsce kolizje drogowe. Poszkodowane dokonały zgłoszenia swoich szkód pozwanej.

A. B. w dniu 16 września 2014 roku zawarła z powodową spółką (...) umowę najmu pojazdu zastępczego, której przedmiotem był samochód zastępczy marki R. (...) o nr rej. (...). Stawka dzienna najmu została określona w kwocie 169,00 złotych brutto za dobę. Najem pojazdu zastępczego trwał 19 dni, tj. od dnia 16 września 2014 roku do dnia 5 października 2014 roku. Koszt najmu pojazdu zastępczego wyniósł 3.211,00 złotych brutto.

W dniu 16 września 2014 roku A. B. przelała na powódkę wierzytelność przysługującą jej w stosunku do pozwanej wraz ze wszystkimi związanymi z nią prawami, w tym roszczeniami o zaległe odsetki, z tytułu szkody w pojeździe marki O. (...) o nr rej. (...) powstałej na skutek zdarzenia z dnia 16 września 2014 roku. Na etapie postępowania likwidacyjnego pozwana zrefundowała szkodę A. B. w zakresie najmu pojazdu zastępczego i wypłaciła odszkodowanie w wysokości 2.660,00 złotych.

G. K. w dniu 5 października 2014 roku zawarła z powodową spółką (...) umowę najmu pojazdu zastępczego, której przedmiotem był samochód zastępczy marki R. (...) o nr rej. (...). Stawka dzienna najmu została określona w kwocie 169,00 złotych brutto za dobę. Najem pojazdu zastępczego trwał 22 dni, tj. od dnia 5 do 27 października 2014 roku. Koszt najmu pojazdu zastępczego wyniósł 3.718,00 złotych brutto. W dniu 5 października 2014 roku G. K. przelała na powódkę wierzytelność przysługującą jej w stosunku do pozwanej wraz ze wszystkimi związanymi z nią prawami, w tym roszczeniami o zaległe odsetki, z tytułu szkody w pojeździe marki H. o nr rej. (...) powstałej na skutek zdarzenia z dnia 5 października 2014 roku. Na etapie postępowania likwidacyjnego pozwana zrefundowała szkodę G. K. w zakresie najmu pojazdu zastępczego i wypłaciła odszkodowanie w wysokości 3.080,00 złotych.

Sąd Rejonowy ustalił, że średnia stawka stosowana przez wypożyczalnię w aglomeracji (...) za najem w IV kwartale 2014 roku, samochodu zastępczego klasy B, a więc klasy, do jakiej należał pojazd wypożyczony R. (...) o nr rej. (...), przy przyjęciu, że okres najmu trwał: 19 dni - w przypadku szkody A. B. i 22 dni - w przypadku szkody G. K., wynosi na 108,00 złotych brutto za dobę. Pojazdy uszkodzonych były kilkunastoletnie. Przy najmie, który nie jest z góry określony i trwa więcej niż 1 dzień, dobową stawką czynszu najmu pojazdu zastępczego wynosiła średnio 95,72 złotych netto, tj. 117,74 złotych brutto. Z uwagi na drobne koszty związane z najmem pojazdu należało doliczyć 10% do stawek najmu pojazdu zastępczego. Stawka dla najmowanego pojazdu marki R. (...) z uwzględnieniem kwoty 10% wspomnianych drobnych kosztów wynosiła ok. 130,00 złotych brutto za dobę.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Rejonowy uznał powództwo za niezasadne.

W okolicznościach sprawy niniejszej odpowiedzialność sprawców obu kolizji, które miały miejsce w dniu 5 października 2014 roku oraz w dniu 16 września 2014 roku za szkody wyrządzone w wyniku tychże kolizji poszkodowanym na podstawie art. 436 k.c. w związku z art. 435 k.c. nie była kwestionowana.

Pozwana w toku niniejszego postępowania zakwestionowała wysokość stawki dobowej najmu pojazdu zastępczego i odmówiła dopłaty odszkodowania w kwocie 638,00 złotych brutto za szkodę w pojeździe użytkowanym przez G. K. oraz odmówiła dopłaty odszkodowania w kwocie 551,00 złotych brutto za szkodę w pojeździe użytkowanym przez A. B.. W toku prowadzonego przez siebie postępowania likwidacyjnego pozwana przyznała odszkodowanie dla G. K. w wysokości 3.080,00 złotych oraz dla A. B. w wysokości 2.660,00 złotych. Pozwana ustaliła stawkę najmu pojazdu zastępczego na kwotę 140,00 złotych brutto za dobę, kwestionując tym samym stawkę powódki ustaloną na 169,00 złotych brutto za dobę.

W niniejszej sprawie okres najmu pojazdu zastępczego przez G. K. wynoszący 22 dni oraz okres najmu pojazdu zastępczego przez A. B. wynoszący 19 dni nie był kwestionowany przez stronę pozwaną. Sporną kwestią pozostawała wysokość dobowej stawki najmu pojazdu zastępczego.

W rozpoznawanej Sąd I instancji ustalił, w oparciu o opinię biegłego, że stawka stosowana przez powódkę w kwocie 169,00 złotych brutto za dobę była na wyższym poziomie w stosunku do obowiązujących stawek rynkowych dla auta klasy B, do której należały zarówno pojazdy uszkodzone, jak i pojazd najmowany przez obie poszkodowane. Sąd przyjął za właściwą stawkę - ustaloną przez biegłego z uwagi na bezgotówkowy najem oraz doliczenie dodatkowych 10% do stawki tytułem drobnych kosztów związanych z najmem - kwotę 130,00 złotych brutto. Pozwana uznając swoją odpowiedzialność za szkodę w postaci konieczności najmu pojazdu zastępczego określiła stawkę w wysokości 140,00 złotych brutto za dobę. Jest to więc stawka wyższa niż uznana przez Sąd. Z uwagi zaś na niezakwestionowany czas najmu pojazdu zastępczego przez pozwaną, wynoszący 22 dni w przypadku najmu przez G. K. oraz 19 dni w przypadku najmu przez A. B. i wypłacone przez pozwaną kwoty w wysokości: 3.080,00 złotych oraz 2.660,00 złotych, stanowiących iloczyn stawki i ilości dni najmu, Sąd I instancji uznał roszczenie powódki za nie mające podstaw do uwzględnienia. Biegły na potrzeby wydawanej przez siebie opinii zbadał i wziął pod uwagę te podmioty świadczące na rynku lokalnym usługi związane z wynajmowaniem pojazdów zastępczych, które stosowały podobne, tzw. stawki „średnie”. Nie mniej jednak, nawet uwzględniając stawki widniejące w tej ofercie, która zaprezentowana została przez stronę powodową (k. 97-102), średnia dobowa stawka czynszu najmu pojazdu zastępczego i tak pozostawała na niższym poziomie, aniżeli 140,00 złotych brutto za dobę.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 roku Nr 90, poz. 594 ze zm.) w związku z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., Sąd Rejonowy nakazał pobrać od powódki (jako przegrywającej proces w całości) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi kwotę 229,70 złotych tytułem kosztów postępowania (wynagrodzenia biegłego) poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Apelację od powyższego orzeczenia złożyła powódka – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi skarżąca zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 233 k.p.c. w związku z art. 278 k.p.c. poprzez błędną ocenę dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i uznanie jej za pełną, jasną, należyście umotywowaną i nie zawierającą sprzeczności, w sytuacji gdy biegły w sposób wybiórczy ustalił średnią dobową stawkę najmu pojazdu zastępczego poprzez wskazanie jedynie niektórych ofert wypożyczalni samochodów.

W uzasadnieniu apelacji skarżąca podniosła, że strona powodowa pismem z dnia 14 czerwca 2016 roku wskazała, że opinia biegłego jest fragmentaryczna i wybiórcza, gdyż uwzględnia jedynie część ofert wypożyczalni aut zastępczych.

Ponadto skarżąca wskazała, że należy mieć na uwadze, iż biegły powinien przedstawić ceny ukształtowane na rynku aglomeracji (...) w sposób zupełny, czego nie uczynił.

Wskazując na powyższy zarzut skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 1.189,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 października 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny w sprawie, dokonał oceny całego zebranego materiału dowodowego i wywiódł z niego logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego wnioski. Powyższe ustalenia Sąd Okręgowy w całości akceptuje i przyjmuje za własne.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut naruszenia przepisów postępowania, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 233 k.p.c. w związku z art. 278 k.p.c. poprzez błędną ocenę dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i uznanie jej za pełną, jasną, należycie umotywowaną i nie zawierającą sprzeczności, w sytuacji gdy biegły w sposób wybiórczy ustalił średnią dobową stawkę najmu pojazdu zastępczego poprzez wskazanie jedynie niektórych ofert wypożyczalni samochodów.

Powódka w apelacji zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie całego art. 233 k.p.c. jednakże § 2 tego przepisu dotyczy sytuacji odmowy przedstawienia przez stronę dowodu, która w sprawie nie miała miejsca. Sąd Okręgowy odniósł zatem wskazany w apelacji zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. do § 1 tego przepisu.

Zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności. W tym zakresie należy brać pod uwagę cały materiał sprawy. W wyniku swobodnej oceny dowodów sąd dokonuje selekcji zebranego materiału pod kątem widzenia istotności poszczególnych jego elementów. Dalszym założeniem prawidłowej oceny dowodów jest ich poprawna interpretacja. Wbrew stanowisku skarżącej Sąd Rejonowy prawidłowo poczynił ustalenia faktyczne i wszechstronnie rozważył cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Zasada odpowiedzialności ubezpieczyciela za szkodę wyrządzoną osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność ponosi ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c.) nie była w niniejszej sprawie kwestionowana. Č. S. z siedzibą w P. uznało swoją odpowiedzialność za naprawienie uszkodzeń samochodów poszkodowanych: G. K. oraz A. B. powstałych wskutek kolizji drogowych zaistniałych w dniach: 5 października 2014 roku i 16 września 2014 roku. Pozwany ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanej G. K. kwotę 3.080,00 złotych oraz A. B. tytułem odszkodowania kwotę 2.660,00 złotych.

Sąd Rejonowy zgodnie z wnioskami dowodowymi złożonymi w sprzeciwie od nakazu zapłaty przez pozwaną dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rzeczoznawstwa samochodowego ze szczególnym uwzględnieniem czynszów najmów pojazdów zastępczych w pojazdach na okoliczność ustalenia wysokości średnich dobowych stawek czynszu najmu oraz najczęściej występującej na lokalnym rynku stawki czynszu najmu pojazdu w segmencie do jakiego należy pojazd zastępczy marki R. (...) o nr rej. (...) stosowanych na rynku lokalnym miejsca zamieszkania poszkodowanych tj. w okolicach Ł. z rozróżnieniem stawek stosowanych przez podmioty oferujących możliwość zapłaty w formie przelewu wierzytelności (tzw. rozliczenie bezkosztowe) oraz stosowanych przez podmioty nieoferujące najmu rozliczanego bezkosztowo przy uwzględnieniu okresu najmu wynoszącego 19 dni i 22 dni wraz z podaniem źródła pozyskania informacji o występujących na rynku stawkach oraz na okoliczność stwierdzenia czy obowiązująca na terenie Ł. na dzień 16 września 2014 roku i 5 października 2014 roku dzienna stawka czynszu najmu

pojazdów była porównywalna z pojazdami uszkodzonymi przy założeniu, że czas najmu nie był z góry określony (postanowienie – k. 67). We wnioskach zawartych w opinii biegły sądowy ustalił stawkę średnią stosowaną przez wypożyczalnię w aglomeracji (...) za najem samochodu zastępczego w IV kwartale 2014 roku klasy B tj. do jakich należy pojazd wypożyczany R. (...) o nr rej. (...) i przy przyjęciu, że okres najmu trwał: 19 dni w przypadku szkody A. B. i 22 dni w przypadku szkody G. K. na 108,00 złotych brutto. Biegły wskazał, iż wyliczenie średniej stawki oparł na wypożyczalniach oferujących w tym czasie usługi bezkosztowe na wynajem samochodów z OC sprawcy, a zatem stawka w wypożyczalniach świadczących usługi wynajmu samochodów na zasadzie bezkosztowe jest taka sama tj. 108,00 złotych brutto (wnioski w opinii pisemnej - k. 232, tom II). W opinii uzupełniającej biegły sądowy podał, iż „nieprawdą jest, abym oparł się wyłącznie na wypożyczalniach oferujących starsze modele pojazdów, wszak oparłem się na wypożyczalniach oferujących i młodsze i starsze pojazdy. Poza tym zaznaczyć warto, że pojazdy uszkodzone były kilkunastoletnie. (...) Ja w mojej opinii podstawowej doliczyłem do stawek 10 % z tytułu drobnych kosztów, które z reguły pojawiają się przy oddawaniu samochodu, zatem kierując się tym samym wyliczeniem w aktualnie wydawanej opinii uzupełniającej średnia dobową stawkę czynszu najmu po dodaniu tych 10 % wspomnianych kosztów winna wynosić 129,51 złotych brutto, przy zaokrągleniu do pełnej złotówki będzie to 130,00 złotych (protokół rozprawy - k. 113). Zatem wbrew zarzutowi apelującej podstawą do wydania opinii nie były wybiórcze dane i uwzględnienie jedynie części ofert wypożyczalni aut zastępczych. Pamiętać należy, że opinia biegłego (art. 278 k.p.c.) podlega ocenie - przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. - na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Sąd Rejonowy procedujący w niniejszej sprawie dokonał sprawdzenia prawidłowości rozumowania biegłego przy sporządzaniu opinii, z uwzględnieniem wymagań logiki i zasad doświadczenia życiowego i wskazał, że opinia była rzetelna, logiczna i przekonująca. Sąd Okręgowy nie dopatrzył się w opinii zarówno pisemnej, jak i uzupełniającej żadnych nieprawidłowości i uznał, iż opinia wydana przez biegłego sądowego stanowi całkowicie miarodajną i przekonującą podstawę poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych w zakresie wysokości stawki najmu.

Prawidłowo zatem Sąd Rejonowy ustalając stawkę za jedną dobę wynajmu pojazdu zastępczego uwzględnił, iż wskazana w opinii biegłego stawka stosowana przez firmy zajmujące się wynajmem pojazdów zastępczych na rynku (...) może stanowić podstawę do wydania rozstrzygnięcia. Tym bardziej, że pozwana uznając swoją odpowiedzialność i wypłacając odszkodowanie za szkodę w postaci konieczności najmu pojazdu zastępczego określiła stawkę w wysokości 140,00 złotych brutto za dobę.

Sąd Okręgowy nie dostrzegł nadto żadnych uchybień kwestionowanego wyroku, które winny być uwzględnione w toku kontroli instancyjnej z urzędu.

W tym stanie rzeczy, wobec bezzasadności wskazanych zarzutów sformułowanych przez apelującego, Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c.